

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ

ФИТИЉ ДА ТИ СЕ УШТОПА

Шатро жваке

ФЕНСИ КОКА

Кљинчио сам у транци поред згодне коке средњих година и контао како да је смувам. Кока је била фенси. Лепо смо развличили жваку. На крају кад сам јој предложио спојку, кока ми је, уз кез на фињака, ударила облогу, певнувши да је заузета.

Исфурала је код Вука. Ја сам наставио ка Бајлонију. Кад сам изгиљао из транце штурних руку у амбар да узмем мобилни и јавим Сањи да стижем кући. Мобилни није био у амбару, избунарила га фенси кока.

ОРТАЦИ ИЗ КАРАДАГА

– Да ли се сећаш – зузних Мунгосу, док смо киснули и цевчили глазговачу у бирцузу – оног типа што нам је нудио читав камион шверцованих боксова плуге?

– Сећам се – аблендова Мунгос – нисмо се сконтали, тражио је велику лову за те плуге.

– Фрајер је био махер у мућкама – кажем – жаро је и палио у читавој екс Југовини. Недавно ми је дошетало у уво да су га преселили у читуљу његови ортаци из Карадага.

ЧЕК ДА ЗРАКНЕМ СЛАНИК

– Колико је сати? – пита Сања, мешкољећи се и још књорећи у зембиљу.

– Чек да зракнем сланик! – певнем, такође бунован и дигнем сидро.

– Време је да устанеш – кажем – закаснићеш на шљаку.

Сања на бомбака диже сидро, монтира се, удара гланц, убаци нешто у кљун и уз једно брзометно ћао! исфура из гајбе.

ДИВЉА ЖВАКА

Стопирао ме Бора Твор у Кнез Мишовој и започео жваку о некој јебади у којој сам, као фора, био у чабру.

– Зафркаваш се – ребнух Бори – ја ту ништа нисам могао да искулирам. Био сам у градској месари у Карантину под ножем. Оперисао сам килу. Ко ти је просуо ту фору. То је дивља жвака.

ДУПЛА ГЛАЗГОВАЧА

Био сам акуширан од шљаке када сам се, касно ноћу, враћао у гајбу. Превише шљакам. Скењаће ме жилка.

Успут док сам табанао Душановом ошацујем један кафић. Још је био одбаштан. Уфурам. Био је скоро акустичан, само два безвезна кулова и једна шлагер риба. Чула се и сентиш мјуза за моју измуштрану душу.

Прикењам се за сто и наручим дуплу глазговачу.

ЧУПАВА БУЛА

Некада сам готивно гурао, тркеља ми ортак Миша. То су биле откид кврге. Био сам напаљен мачор, тек што сам завршио образовку. Нашао сам добру шљаку и оженио се. Све је гамбало ко подмазано. Деце нисмо имали. Било је пуно лове: исфуришке, годишњаци, путовања. А онда се све стрмопиздило. Жена је почела да ме рогује. Спанђала се с колегом на послу. Касно сам то прокужио. Кад сам је искембечио, попио сам ногу, откачила ме. Сада сам ти ортак у чупавој були.

СРЕДИЋЕМО ИХ ЛАКО

– Мораћемо да се пасирамо и макљамо са булбулдерском клапом – испљуну Мунгос, ватриран због неких куршлуса које смо имали с њима. – Прекардашили су! Доста нам је фортања с тим бубулејама које само коковелишу и кваре нам послове.

– То су шалабајзери, гомила гована, средићемо их лако – кевну пајтос Дача.

ФИТИЉ ДА ТИ СЕ УШТОПА

Био сам са Сањом до Бегиша на води. Пуно раје, ждрака, одваљује жваку, кулира.

Ландрали смо уз реку и пијуцкали кокишку у гламур пампуру. Каква лепота, фитиљ да ти се уштопа, да подиљејишеш. Фама сандучаре ко у Абу Дабију. Да имам велику лову, одмах би овде купио гајбу.

С ЛЕЋА САМ ГА ПРОКУЖИО

Шпартао сам Душановом, онако безвезно. Уђаних га како улази у неку тракељару. С леђа сам га прокужио. Угиљах за њим. Куповао је пљугишке. Куцнух га по офингеру. На бомбака се окренуо мој пајтос Горан. Нисмо се оњушили више од двадесет година, још од образовке. Навукосмо се на плућа и изљубисмо.

ОТАБАЛИ СМО ОДМАХ НА ЦИРКУ

Зузнуо сам Мићи, кад смо се јутрос без везе срели, да ћу га шлеповати на пиће ако се у току дана још једном оњушимо. Нисам контао на то али се пасирало.

Поново смо се оњушили увече у Кнез Мишовој. Отабали смо одмах на цирку у „Пролеће”, где смо дуго, о свему и свачему, развлачили жваку.

НИСАМ ЖИКАО ШТА МУТИ

Са Гавром Главоњом често сам се сретао. Мотао се по Бегишу, ту око Бајлонија, и нешто мутио. Нисмо били пајтоси, тек познаници у штосу, па нисам жикао шта мути. Повремено би испарио на недељу-две дана. Кажу да је одлазио преко гране у Молдавију и отуд доводио девојке и жене које би у Бегишу утапао и уз добру лову одрађивао шему.

НИКО НИЈЕ ПРИФУРАО У ПОМОЋ

Киснуо сам са Мунгосом у једном бирцузу у Карантину. Преко пута нас био је неки кулов са згодном коком. У једном тренутку кулов скочи, поче да диже ватру, пржи и таба коку по чонти и фаци. Кока поче да цмиздри. Сви су чколили нико није прифурао у помоћ.

Мунгос диже котву, прикења се кулову и испљуну му да охлади. Овај однекуд извуче чакију и насрну на Мунгоса. Мунгос

вештом финтом истрже кулову нож из шапе, а онда га фамозно одалама пеглом у браду. Овај љосну ко покошен. Кустос за шанком окрете жицу и позва мурију.

УТРКЕЉАНА ШЕМА

У плугари на Обилићевом венцу имали смо важну пословну спојку. Фрајери са којима смо урадили шему били су махери у послу. Са њима смо и раније добро шљакали. На крају зготовљене спојке захвалио сам фрајерима на утркељаној шеми, позвао кустоса и наручио свима жешћу глазговачу.

СИДУ ДОБИО ОД КОЛЕГИНИЦЕ

Одваја жваку медицински брат Борко који ми даје инекције о неком фрајеру који има сиду. Певне: фацолик и паметан мацан. Студирао медицину. Сиду добио од колегинице, која је неко време била небиситерка у Лондону. Није разкужњавао да има буљшеви-зам док нису почеле испале. Сада је у гадном скењу.

КЛОПА

Волим добро да клопам. Сања уме да зготови добру манцу али често диже ватру, риба ме, жљовари и дави својим суфлирањем како сам мастан и дебео ко трокрилни орман, како не водим рачуна о здрављу, и како треба мање да ждерем.

Зато понекад одем у оближњу жвакару, наручим добру клопу и на миру кулирам.

УСПЕШНА ЖИЛКА

— Одвалили смо жваку — испљуну Мунгос док смо трнгузили и чешљали језик у „Пролећу” — а шљака чека. Морамо у Ујвидек да средимо ствар око лове. То је био јебен клишерај. Много смо се окузили али и добро омастили. Највише лове од те жилке треба да припадне нама.